

wprowadzenia w błąd. Gdyby Sąd rozpoznał słowno-graficzny znak towarowy „MICRO FOCUS” postrzegany jako całość, dokonałby prawidłowej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2007 r. — Seda Küçükdeveci przeciwko Swedex GmbH & Co. KG

(Sprawa C-555/07)

(2008/C 79/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seda Küçükdeveci.

Strona pozwana: Swedex GmbH & Co. KG.

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy krajowe uregulowanie ustawowe, zgodnie z którym okres wypowiedzenia obowiązujący pracodawcę ulega stopniowemu wydłużeniu stosownie do wydłużającego się okresu zatrudnienia pracownika, jednakże okresy zatrudnienia ukończone przez pracownika przed ukończeniem przez niego 25 roku życia nie są w tym przypadku uwzględniane, narusza wspólnotowy zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, szczególnie wspólnotowe prawo pierwotne lub dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. (¹)?
- b) Czy uzasadnieniem dla obowiązku przestrzegania przez pracodawcę w stosunku do młodszych pracowników wyłącznie podstawowego okresu wypowiedzenia może być okoliczność, że uznaje się, iż pracodawca realizuje uznany interes przedsiębiorstwa polegający na elastyczności jego składu osobowego, który to interes naruszają dłuższe okresy wypowiedzenia, oraz iż młodszymi pracownikom nie przyznaje się (wywodzonej — w stosunku do starszych pracowników — z dłuższych okresów wypowiedzenia) ochrony istnienia stosunku zatrudnienia i ochrony swobody decyzyjnej pracownika w kwestiach związanych ze stosunkiem zatrudnienia, ponieważ, dla przykładu, w związku z ich wiekiem lub mniejszymi obciążeniami o charakterze socjalnym, rodzinnym i prywatnym od młodszych pracowników można oczekiwać większej zawodowej i osobistej elastyczności oraz mobilności?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) i odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. b):

Czy w przypadku sporu między podmiotami prawa prywatnego sąd państwa członkowskiego jest zobowiązany do niezastosowania uregulowania ustawowego wyraźnie niezgodnego w prawem wspólnotowym, czy też należy uwzględnić zaufanie, jakie adresaci norm pokładają w zastosowaniu obowiązujących ustaw krajowych w ten sposób, że skutek w postaci niezastosowania przepisu następuje dopiero po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia w przedmiocie spornego lub zasadniczo podobnego uregulowania?

(¹) Dz.U. L 303, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-564/07)

(2008/C 79/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i H. Krämer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że
  - wymagając, aby wszyscy rzecznicy patentowi, mający legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, uprzednio wpisali się do specjalnego rejestru austriackiego, w zakresie, w jakim wpis ten jest uzależniony od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,
  - poddając rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, nadzorni dyscyplinarnemu austriackich organów również w odniesieniu do sankcji za inne zachowania aniżeli poważne naruszenie obowiązków zawodowych,
  - uzależniając każde świadczenie usługi przez rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,